

Biblická čtení:

Jeremjáš 20, 7-9: Přemlouvals mě, Hospodine, a dal jsem se přemluvit. Zdolal jsi mě a přemohl. Po celé dny jsem jen pro smích, každý se mi vysmívá. Sotvaže promluvím, úpím, přivolávám násilí a zhoubu, neboť Hospodinovo slovo mi přináší jen potupu a pošklebky po celé dny. Řekl jsem: „Nebudu je připomínat, už nebudu v jeho jménu mluvit,“ avšak je v mém srdci jak hořící oheň, je uzavřeno v mých kostech, jsem vyčerpán tím, co musím snášet, dál už nemohu.

List Římanům 12, 9-21: Láska necht' je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, lněte k dobrému. Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému. V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu. Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí. Sdílejte se s bratřími v jejich nouzi, ochotně poskytněte pohostinství. Svolávejte dobro na ty, kteří vás pronásledují, dobro, a ne zlo. Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespolehejte na svou vlastní chytrost. Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: ‚Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.‘ Ale také: ‚Jestliže má tvůj nepřítel hlad, nasyt' ho, a má-li žízeň, dej mu pít; tím ho zahanbíš a přivedeš k lítosti.‘ Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.

Matouš 16, 21-27: Od té doby začal Ježíš ukazovat svým učedníkům, že musí jít do Jeruzaléma a mnoho trpět od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a třetího dne vzkříšen. Petr si ho vzal stranou a začal ho kárat: „Bud' toho uchráněn, Pane, to se ti nemůže stát!“ Ale on se obrátil a řekl Petrovi: „Jdi mi z cesty, satane! Jsi mi kamenem úrazu, protože tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka!“ Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět? Syn člověka přijde v slávě svého Otce se svými svatými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne

Pán Ježíš nás vede k tomu, abychom společně s učedníky se snažili myslet jinak. Petr vyjádřil svou víru, že Ježíš není jen prorokem, ale že je pomazaným králem – Mesiášem. Přirozená reakce pak následuje: vymyslet strategický plán, jak Ježíše dosadit na trůn a současné krále a nejvyšší kněze, kteří v Izraeli nespravedlivě vládnou, sesadit. Tedy vyrazit k Jeruzalému, přibírat další podporovatele, zvolit vhodný okamžik pro

překvapující bitvu a pomodlit se, převzít moc nad chrámem a prohlásit Ježíše za krále. Tak přijde Boží království a Syn člověka bude vyvýšen. Co se stane, je něco jiného, i když v mnohém podobné. Opravdu učedníci s Ježíšem směřují do Jeruzaléma, Boží království přichází. Ježíš se bude konfrontovat s vládci a tehdejšími autoritami (kněžími a zákoníky), ale ne on, nýbrž oni bitvu vyhrají. Syn člověka je vyvýšen na kříži a označen za krále a jeho spravedlnost se bude šířit světem. Jenže to vše se děje skrze utrpení a smrt. Pak bude třetího dne vzkříšen. Co to znamená, co tím Ježíš myslí, to Petr a ostatní učedníci v dané chvíli nechápali, nedávalo to žádný smysl. Ono to úplně nedává smysl ani nám, můžeme v to jen uvěřit a spolehnout. A slova přísného pokárání, která slyší Petr, jsou varováním nám všem, kteří v církvi pracujeme a sloužíme, máme nějaký úkol: Dávat si stále pozor, abychom neprosazovali své plány, ale snažit se hledat Boží pohled, jakkoli je pro nás mnohdy zpočátku nejasným. To je naším posláním.

Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Chápeme to jako obecnou větu pro všechny, ale Ježíš ji říká jen svým nejbližším učedníkům. Ušli s ním již velký kus životní cesty, mnoho s ním prožili a poznali. A on je znovu zve, aby ho následovali. Kdykoli se může přece sejít z cesty. Nestačí jen chvíli s Ježíšem jít, ale dojít s ním až k cíli. Následování je trvalá cesta s Ježíšem, a proto nás k němu opakovaně zve. Ježíšovo oslovení není prohlášením k davu, ani ke skupině, ale k jednotlivci. „Ty zapři sám sebe ... ty mě následuj.“ Rozhodnutí víry nemůže udělat nikdo za nikoho jiného, ale jen každý sám za sebe. Ježíš nikoho nenutí, každému nechává svobodu – říká: „kdo chce...“ Svoboda je výsada i úskalí. Lidé totiž nemusejí chtít k Ježíšovi přijít, slyšet jeho slovo a nechat se obdarovat jeho láskou. Dobrovolnost se může změnit v pravý opak, protože lidé nemají často silnou dobrou vůli, ale mohou mít i slabou vůli, nebo dokonce zlou vůli. Přesto k dobru nemůže být člověk přinucen. Dobro musí vnitřně chtít a usilovat o to sám. Můžeme k dobru však ukazovat příkladem, a tak k Ježíšovi svým dobrým způsobem života přivádět. Pozvání k Ježíšovi má však svou podmínku. A to je sebezapření – „zapři sám sebe“. Něco si odepřít, sebe stavět do pozadí, to je přesně proti duchu dnešní doby, že. Nelze získat vše a současně jít Ježíšovou cestou. To poslední je, že každý, kdo je zavolán k následování, má svou zvláštní a jedinečnou cestu, svůj úkol, své jedinečné poslání.

Myšlenky k Listu Římanům: Text nejsou obecná pravidla. Jde o jakési směřování, které směřuje k druhému člověku, jinými slovy: nebýt lhotejný vůči druhým. Chtít pro toho druhého dobré. Úspěch, radost, štěstí druhého je i moje radost. Bratrská láska – bratři jsou si naroveň, jsou si velmi podobní v tom, že stojí na stejné rovině, na rozdíl mezi láskou dětí k rodičům, láskou mezi mužem a ženou.

Největší nebezpečí zla je v tom, že vyzývá k boji. Nestát se nepřítelem pro druhého. Modlit se za své nepřátele. Záleží mi na vás, chci pro vás dobro. Nesmí to být jen naučenou frází.

Pomsta není obrana, je to jakési svévolné trestání. Trestání je vyhrazeno Hospodinu a v pozemském životě také státu. Křivdy máme každý v sobě, ale rozeštvávací ideologie si křivdy vymýšlí, překroutí historii. Lidé jsou pak naštvaní a hledají, na kom si vztek vybijí. Obrana je v nejbližším okolí a být dobře informován. Konflikt a odmítnutí, nepřátelství by mělo být až to poslední.